अप्रजदुस्तरमप्रजानांदुस्तरम् अकरुणेनसह ॥५६॥ अशनयाक्षुधा ॥५७॥ तनूजहेपुत्र नाहंप्रथमंत्वत्पार्श्वमागतासती तवमुग्धस्मितंवक्त्रंदृशेनदृष्टवत्यस्मि इदानीमपिगिरोनशृणोमि तर्हिकिमपुनरन्वयंपुनरागमनंयथानभविष्यतितथागतोऽसि ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ इति षष्ठस्कंधेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ततःपंचदशेचित्रकेतोःशोकापनोदनम् कृतंतत्त्वोपदेशेननारदेनांगिरोयु

त्वंतातनार्हसिचमांकृपणामनाथांत्यक्तंविचक्ष्वपितरंतवशोकतप्तम् ॥ अंजस्तरेमभवताऽप्रजदुस्तरंयत्ध्वां तंनयात्ध्वकरुणेनयमेनदूरम्॥ ५६॥ उत्तिष्ठतातततइमेशिशवोवयस्यास्त्वामाव्हयंतिनृपनंदनसंविहर्तुम्॥ सुप्तश्चिरंत्ध्वशनयाचभवान्परीतोभुंक्ष्वस्तनंपिबशुचोहरनःस्वकानाम्॥५७॥ नाहंतनूजददृशेहतमंगलाते मुग्धस्मितंमुदितवीक्षणमाननाब्जम्॥ किंवागतोऽस्यपुनरन्वयमन्यलोकंनीतोऽघृणेननशृणोमिकलागिर स्ते॥५८॥ श्रीशुकउवाच विलपंत्यांमृतंपुत्रमितिचित्रविलापनैः॥ चित्रकेतुर्भृशंतप्तोमुक्तकंठोरुरोदसः ॥५९॥तयोर्विलपतोःसर्वेदंपत्योस्तदनुव्रताः॥ रुरुदुःस्मनरानार्यःसर्वमासीदचेतनम्॥६०॥एवंकश्मलमा पन्नंनष्टसंज्ञमनायकम्॥ ज्ञात्वांऽगिरानाममुनिराजगामसनारदः॥६१॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठ स्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः॥१४॥ ॥७॥ श्रीशुकउवाच ऊचतुर्मृतकोपांतेपतितंमृतकोपमम्॥शोका भिभूतंराजानंबोधयंतौसदुक्तिभिः॥१॥ कोऽयंस्यात्तवराजेंद्रभवान्यमनुशोचति॥ त्वंचास्यकतमःसृष्टौपु रेदानीमतःपरम्॥२॥ यथाप्रयांतिसंयांतिस्रोतोवेगेनवालुकाः॥ संयुज्यंतेवियुज्यंतेतथाकालेनदेहिनः॥३॥

जा ॥ १ ॥ मृतकोपांतेशवसमीपे ॥ १ ॥ त्वंचास्यबंधूनांकतमः सृष्टौप्रजारूपायाम् अयंपुत्रःअहंचास्यपितेतिचेत्तत्राहतुः पुरेति येपूर्वजन्म निपित्रादिरूपेणसंयुक्ताआसन् तएवमरणेनवियुक्ताःसंतोवर्तमानजन्मनि कदाचित्तस्यैवान्यस्यवापुत्रादयोभवंति तेजन्मांतरेतस्यैवान्यस्यवा कलत्रादयः शत्रुमित्रादयोवाभवंति अतोनायंनियमइतिभावः ॥ २ ॥ तमेवाभिप्रायंप्रकटयति यथेति स्रोतसःप्रवाहस्य वेगेनयथाप्रयांतिवि युज्यंते संयातिसंयुज्यंते तथाकालवेगेनदेहिनोजीवाअपि ॥३ ॥